

Î N C H E I E R E

12 martie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,

judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Ion Corolevschi, Valentina Clevadi

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Ciolacu Petru, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Ciolacu Petru împotriva lui Nucă Ilie și Nucă Eugenia privind încasarea dobînzii de întîrziere pentru neexecutarea hotărîrii judecătorești și compensarea cheltuielilor de judecată, și la acțiunea reconvențională depusă de Nucă Ilie și Nucă Eugenia împotriva lui Ciolacu Petru privind recunoașterea lui Ciolacu Petru în calitate de creditor în întîrziere față de debitorii Nucă Ilie și Nucă Eugenia,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 octombrie 2013 prin care a fost admis apelul declarat de Nucă Ilie și Nucă Eugenia, s-a casat hotărîrea Judecătoriei Centru mun.Chișinău din 29 martie 2013 fiind emisă o nouă hotărîre de respingere a acțiunii inițiale și admitere a acțiunii reconvenționale,

c o n s t a t ă

La 08 august 2012, Ciolacu Petru a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Nucă Ilie și Nucă Eugenia privind încasarea dobînzii de întîrziere pentru neexecutarea hotărîrii judecătorești și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii reclamantul a indicat că, prin decizia Curții Supreme de Justiție din 22 decembrie 2004 s-a încasat de la Nucă Ilie și Nucă Eugenia suma de 19 450 dolari SUA, echivalentul în lei la momentul executării hotărîrii.

Menționează că, la 05 iulie 2011, documentul executoriu a fost executat prin achitarea obligației de bază, fără a fi încasată și dobînda de întîrziere, venitul ratat și alte cheltuieli, iar prin încheierea executorului judecătoresc Talmaci Roman procedura de executare a fost încetată.

Prin încheierea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 21 iulie 2011, cererea depusă de Ciolacu Petru privind calcularea și încasarea dobânzii de întârziere a fost scoasă de pe rol.

La 06 septembrie 2011 la cererea creditorului urmăritor, executorul judecătoresc Talmaci Roman a emis încheierea de calculare a dobânzii din întârzierea executării, în baza căreia debitorii Nucă Ilie și Nucă Eugenia au fost obligați să-i achite lui Ciolacu Petru suma de 21 011.25 dolari SUA, menținută prin hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 21 decembrie 2011.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06 iunie 2012, a fost admisă cererea de recurs depusă de Nucă Ilie și Nucă Eugenia, s-a casat hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 21 decembrie 2011 și încheierea executorului judecătoresc din 21 decembrie 2011.

Suplimentar indică că, la 07 august 2012 s-a adresat executorului judecătoresc Talmaci Roman cu cerere privind calcularea dobânzii de întârziere începînd cu 07 septembrie 2010 și pînă la 05 iulie 2011 pentru neexecutarea deciziei Curții Supreme de Justiție din 22 decembrie 2004.

Consideră că, în urma neexecutării de către pîrît a hotărîrii judecătorești irevocabile a fost lipsit de posibilitatea de a beneficia de bunurile sale și este în drept de a se adresa în instanța de judecată cu cerere privind calcularea și încasarea dobânzii de întârziere.

Cere reclamantul prin cererea de chemare în judecată, cererea de concretizare a cerințelor și cererea suplimentară din 14 februarie 2013 încasarea dobânzii de întârziere pentru neexecutarea deciziei Curții Supreme de Justiție din 22 decembrie 2004, pentru perioada 22 decembrie 2004 și pînă la 07 septembrie 2010 în sumă de 23 092.10 dolari SUA pentru perioada 07 septembrie 2010 și pînă la 05 iulie 2011 în mărime de 1 667.04 dolari SUA (f.d.36-37, 60-61, 88-89, 93-94, 101-102).

La 17 decembrie 2012 Nucă Ilie și Nucă Eugenia au depus acțiune reconvențională împotriva lui Ciolacu Petru privind recunoașterea celui din urmă, în calitate de creditor în întârziere față Nucă Ilie și Nucă Eugenia.

În motivarea acțiunii au indicat că, pe perioada aflării la executare a documentului exexcutoriu nr. 2ra-1437/04 din 22 decembrie 2004, Ciolacu Petru în calitate de creditor nu și-a onorat obligația de a accepta executarea silită a documentului executoriu.

Menționează că, nu dispuneau de mijloace financiare, dar în vederea executării titlului executoriu au propus să vîndă casa de locuit nr. 47 din str. Costești, mun. Chișinău, care le aparține cu drept de proprietate.

Susțin că, Ciolacu Petru s-a eschivat de la onorarea obligațiilor sale privind avansarea cheltuielilor de executare în vederea evaluării bunului imobil și posibilitatea petrecerii licitației, cu vînzarea casei de locuit nr. 47 din str. Costești, mun. Chișinău și achitarea datoriilor, fapt confirmat și prin încheierile întocmite de executorii judecătorești.

Mai indică că, la 21 ianuarie 2009, Ciolacu Petru a solicitat executarea documentului executoriu din contul salariului debitorilor Nucă Ilie și Nucă Eugenia.

Consideră reclamanții că, creditorul se află în întârziere, când nu acceptă fără un temei legal prestația scadentă ce se oferă, astfel ei au executat cu bună-credință obligațiile sale, au întreprins acțiunile necesare și suficiente întru executarea documentului executoriu, iar stoparea executării documentului executoriu se datorează acțiunilor și/sau inacțiunilor lui Ciolacu Petru.

Cer reclamanții, recunoașterea lui Ciolacu Petru drept creditor în întârziere față de debitorii Nucă Ilie și Nucă Eugenia (f.d.68-70).

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru mun.Chișinău din 29 martie 2013 acțiunea inițială a fost admisă, iar acțiunea reconvențională a fost respinsă. S-a încasat în mod solidar de la Nucă Ilie și Nucă Eugenia în beneficiul lui Ciolacu Petru dobînda de întârziere pentru neexecutarea hotărîrii judecătorești în sumă de 25 400.21 dolari SUA, echivalentul în valută națională la momentul executării.

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, Nucă Ilie și Nucă Eugenia au contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 octombrie 2013 a fost admis apelul declarat de Nucă Ilie și Nucă Eugenia, s-a casat hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 29 martie 2013 și s-a emis o nouă hotărîre prin care s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Ciolacu Petru împotriva lui Nucă Ilie și Nucă Eugenia privind încasarea dobînzii de întârziere pentru neexecutarea hotărîrii judecătorești și încasarea cheltuielilor de judecată, iar acțiunea reconvențională depusă de Nucă Ilie și Nucă Eugenia împotriva lui Ciolacu Petru privind recunoașterea lui Ciolacu Petru în calitate de creditor în întârziere față de debitorii Nucă Ilie și Nucă Eugenia a fost admisă. S-a recunoscut Ciolacu Petru creditor în întârziere față de debitorii Nucă Ilie și Nucă Eugenia.

La 05 decembrie 2013, în termenul prevăzut de lege, Ciolacu Petru a declarat recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărîrii instanței de fond.

În susținerea recursului s-a indicat că, instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea obiectivă a pricinii, fiind aplicate eronat normelor de drept procedural.

Susține că, din completul de judecată la examinarea cauzei în instanța de apel a participat un judecător care a luat parte la judecarea pricinii la 16 iunie 2004 și s-a expus asupra aceluiasi obiect, cu participarea acelorași părți.

Invocă că, instanța de apel a încălcat principiul contradictorialității și egalității armelor într-un proces civil, garantat atît de legislația națională cît și de cea internațională, care garantează dreptul la un process echitabil.

Mai indică că, contrar art. 267 Cod Civil a fost admisă, cerința intimaților Nucă Ilie și Nucă Eugenia privind recunoașterea lui Ciolacu Petru ca creditor în întârziere față de debitorii Nucă Ilie și Nucă Eugenia.

Verificînd legalitatea hotărîrilor contestate, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimații Nucă Ilie și Nucă Eugenia, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de către Ciolacu Petru urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Ciolacu Petru este declarativ

și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material ce guvernează raportul juridic litigios, și apreciind probele administrate în conformitate cu prevederile art. 130 CPC, au pronunțat o hotărâre legală și întemeiată.

Instanța de recurs reiterează și faptul că conform articolului 13 din Convenția Europeană recursul trebuie să fie unul "efectiv", atât în practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII).

Astfel, reieșind din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat corect normele de drept material și procesual, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Ciolacu Petru, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Ciolacu Petru se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Ion Corolevschi

Valentina Clevadi